

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9826 af 18/11/2010 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. fradrag for tab opstået ved bedrageri

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 10-01443

Landsskatteretskendelse vedr. fradrag for tab opstået ved bedrageri

Resumé

En kommanditists tab af indskud i et kommanditselskab som følge af besvigelser fra udbyder/administrators side kunne ikke fradrages.

Klagen vedrører fradrag for tab opstået ved bedrageri.

Landsskatterettens afgørelse

SKAT har ikke godkendt fradrag for tab på 1.201.188 kr. opstået ved bedrageri i selskabet K/S G1, svarende til 72.072 kr. for klagerens andel.

Landsskatteretten stadfæster SKATs afgørelse.

Sagens oplysninger

Ifølge det oplyste udbød G2 A/S i perioden 2004-2006 en række K/S-ejendomsprojekter, som blev administreret af G3 A/S. G2 A/S og G3 A/S er koncernforbundne.

K/S G1 er et kommanditselskab stiftet i indkomståret 2005 af G2 A/S. Kommanditselskabets hovedaktivitet er at eje og udleje erhvervsejendommen beliggende adressen Y1 i England.

Kommanditselskabet består af 100 andele fordelt på 10 kommanditister. Klageren deltager i kommanditselskabet med 6 andele.

K/S G1 har i indkomståret 2007 fratrasket 1.201.188 kr. som hensat til tab på tilgodehavende hos G1 Gruppen ved opgørelsen af det skattemæssige resultat for kommanditselskabet.

Beløbet fremgår af årsrapporten for indkomståret 2007 efter »Resultat før ekstraordinære poster«. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er der taget udgangspunkt i:

»Resultat før finansielle poster« -966.211 kr.

Ifølge årsrapporten er »Resultat før finansielle poster« 234.977 kr.

Differencen svarer til hensat tab på tilgodehavende hos G1 Gruppen 1.201.188 kr.

Om baggrunden for tabet har repræsentanten oplyst, at i perioden fra K/S G1's stiftelse og indtil 2007 foretog G3 A/S og G2 A/S en række dispositioner, som var tabsgivende for kommanditselskabet. Disse dispositioner blev foretaget uden kommanditselskabets forudgående accept eller fuldmagt og vedrørte blandt andet:

- Overførsel af indestående fra kommanditselskabets driftskonti til G3 A/S og G2 A/S (uden berettiget krav mod kommanditselskabet).
- Manglende afregning af provenu af gældsbreve udstedt af kommanditisterne.
- Manglende afregning af låneprovenu til kommanditselskabet ved optagelse af 2. prioritetslån.

Dispositionen er dokumenteret ved kopi af kontoudskrift fra Bank 1, der viser et pantebrevsprovenu på 5.414.750 kr., samt en overførsel den 20. og 25. januar 2006 på henholdsvis 400.000 kr. og 405.000 kr. Endvidere foreligger kopi af omsætningsgældsbrev mellem G2 A/S (långiver) og kommanditselskabet (låntager), hvorefter det fremgår, at 6.050.000 kr. kommer til udbetaling over for debitor.

Den samlede besvigelse er af repræsentanten opgjort som følger:

20. januar 2006 - uberettiget hævning G1 selskaberne	400.000 kr.
--	-------------

25. januar 2006 - uberettiget hævning G1 selskaberne	405.000 kr.
7. februar 2006 - manglende udbetaling af låneprovenu	635.250 kr.
Udlæg fra G3 A/S og G2 A/S	-239.062 kr.
Samlet tab	1.201.188 kr.

Ifølge repræsentanten blev G3 A/S og G2 A/S taget under konkursbehandling i 2007.

Der er fremsendt kopi af en kuratorrapport (statusoversigt samt redegørelse) over G2 A/S under konkurs af 17. oktober 2007.

Der er fremsendt kopi af årsrapport 2006 for G4 A/S, hvoraf det blandt andet fremgår, at egenkapitalen er -7.960.693 kr. Der er endvidere fremsendt udskrift fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om G4 A/S, hvoraf det blandt andet fremgår, at selskabet er under konkurs, og at selskabet tidligere hed G3 A/S.

Repræsentanten har videre oplyst, at dispositionerne i øvrigt gav anledning til, at G2 Ejendomme A/S, ved direktør JO, og G3 A/S, ved direktør OM, den 6. november 2008 blev politianmeldt.

Der foreligger kopi af brev til politiet vedrørende politianmeldelse af JO og OM dateret 6. november 2008 fra PC, formand for kommanditselskabet. Der foreligger videre mail dateret 20. august 2010 fra politiet der viser, at anmeldelsen er overgivet til juridisk vurdering.

Endvidere foreligger der kopi af mailkorrespondance mellem SKAT og advokat NT, hvoraf det fremgår, at SKAT frafalder udlæg i gældsbreve. Korrespondancen vedrører K/S G5.

SKATs afgørelse

SKAT har forhøjet klagerens skatteansættelse med 72.072 kr. og samtidig imødeset klagerens revisors anmodning om, at de foretagne afskrivninger for 2007 bliver forhøjet fra 0 kr. til 69.075 kr. Endvidere er det godkendt, at ansættelsen for 2006 nedsættes med tidligere indtægtsførte, men ikke modtagne renteindtægter på 5.422 kr.

SKAT har videre som konsekvensændring forhøjet saldoen på fradragskontoen med i alt 1.201.188 kr., samt nedsat saldoen på fradragskontoen med i alt 1.201.188 kr. som konsekvens af, at der har været et realiseret formuetab.

SKAT har henvist til, at i henhold til statsskattelovens § 6 A, kan driftsomkostninger, det vil sige de udgifter der i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, fradrages i den skattepligtige indkomst, samt at i henhold til kursgevinstlovens (LBK nr. 140 af 5. februar 2008 - Bekendtgørelse af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter) § 14 kan tab på fordringer ikke fradrages, når der ikke er tale om næring ved køb og salg af fordringer (§ 17).

Videre har SKAT henvist til, at det er afgørende for den skattemæssige behandling af et tab, om der er tale om forretningsdebitorer eller tab på andre fordringer. Forretningsdebitorer er fordringer som er opstået ved virksomhedens salg af varer eller ydelser, og hvor virksomheden har indtægtsført indtægten. For andre fordringer end ovennævnte har personer som udgangspunkt ikke fradrag for tab. Der vil alene være fradrag for tab, når der er tale om fordringer erhvervet som led i deres næringsvej (køb og salg af fordringer). Det er endvidere en betingelse for eventuelt fradrag, at tabet er konstateret endeligt ved forgæves udlæg eller lignende.

Fra praksis om behandlingen af fradrag for tab på udlån, har SKAT henvist til følgende afgørelser:

SKM2003.206.VLR, hvor sagsøgeren lånte 281.500 kr. nogenlunde samtidig med indgåelse af en lejekontrakt til det lejetagende anpartsselskab. Sagsøgeren overtog kort tid efter anparterne i anpartsselskabet, og lånet blev konverteret til en kautionsforpligtelse for sagsøgeren. Landsretten nægtede sagsøgeren fradrag for det tab, der efterfølgende blev konstateret på udlånet/kautionsforpligtelsen, idet udlånet og kautionen måtte anses at have til formål at udvide sagsøgerens indkomstgrundlag. Der var derfor ikke tale om en fradragsberettiget driftsomkostning, jf. dagældende kursgevinstlovs § 4, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1. litra a.

SKM2002.312.ØLR, hvor en skatteyder indgik i et leasing- og konsignationsarrangement med et selskab, der var ejet af skatteyderens broder og fader. Skatteyderen havde ikke godtgjort, at de tilgodehavender, der løbende var blevet opbygget hos selskabet, var fradragsberettigede som driftstab. Sagsøgeren var heller ikke blevet bibragt en berettiget forventning om, at tabet kunne fratrækkes som driftstab.

SKM2002.621.ØLR, for så vidt angår delen om tab på debitor. Landsretten tiltrådte, at et lån ikke kunne anses for ydet som led i skatteyderens personlige erhvervsvirksomhed. Der var derfor ikke adgang til fradrag for tab på lånet.

SKAT har fundet, at tabet skal vurderes ud fra de almindelige regler om fradrag for driftstab. SKAT har ikke anset tabet for omfattet af tab på en forretningsdebitor, men for at være et tab på udlån, hvor der ikke er fradrag for tabet. Tabet er af SKAT anset for et formuetab, der er indkomsten uvedkommende.

SKAT har henvist til, at af årsrapport 2006 for K/S G1 fremgår andre tilgodehavender på 1.402.064 kr. Der er en renteindtægt af mellemregning på 90.362 kr. I årsrapport 2007 er teksten »renteindtægter af mellemregning G1«.

For så vidt angår anvendelsen af udfaldet af SKM2002.184.LSR har SKAT fundet, at den ikke er analog til den foreliggende sag. Landsskatteretten fandt, at tabet var udslag af normal driftsrisiko, da de øvrige redere kort efter mistanken om sammenblanding af bestyrende reders privatøkonomi og partrederiets økonomi, gennemgik regnskaberne og opdagede besvigelserne. Det er endvidere henset til, at partrederier ifølge sølovens § 103 skal vælge en bestyrende reder, og at besvigelserne ligger inden for den bemyndigelse § 104 tildeler den bestyrende reder. I henhold til § 103 skal der vælges en bestyrende som opfylder visse betingelser. I et K/S skal der være en komplementar, der hæfter ubegrænset (typisk for 125.000). Disse to ting kan ifølge SKAT ikke sammenlignes. I henhold til sølovens § 104 er bestyrende reder i kraft af stilling berettiget til at afslutte retshandler mv. I kommanditselskaberne kan der være en administrationsaftale, men det er ikke et lovkrav. Deltagerne kan i princippet selv vælge at administrere. I de konkrete kommanditselskaber fremgår det af de indgåede selskabsadministrationsaftaler, hvilke opgaver G3 A/S havde over for kommanditselskaberne. Det var at varetage selskabsadministrationen. Dette har SKAT fundet ikke kunne sidestilles med sølovens § 104. I kommanditselskaberne er der valgt en bestyrelse blandt investorerne. I ingen af tilfældene er G1 koncernen repræsenteret i bestyrelserne.

På grundlag af ovenstående, både for så vidt angår tab efter statsskattelovens regler og tab efter kursgevinstlovens regler, har SKAT fundet, at der ikke er fradrag for tab på G1 Gruppen.

Klagerens påstand og argumenter

Klagerens repræsentant har nedlagt principal påstand om, at et tab ved bedrageri på 1.201.188 kr. godkendes fratrullet i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Subsidiært påstås et tab ved udlån på 1.201.188 kr. godkendt fratrullet i medfør af kursgevinstlovens § 17, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Repræsentanten har henvist til, at der i nærværende sag ikke er tale om et lån, idet parterne ikke har indgået aftale om, at K/S G1 skulle yde G1 selskaberne et lån mod en rentebetaling. At SKAT kvalificerer tabet som et tab på udlån, er derfor ifølge repræsentanten forkert. Repræsentanten har videre henvist til, at det er korrekt, at der er anført en renteindtægt vedrørende en mellemregning med G1 selskaberne i kommanditselskabets årsrapport for 2006. Denne rentebetaling blev aftalt, da det blev opdaget, at

G1 selskaberne ikke havde afregnet låneprovenu i overensstemmelse med det aftalte og dermed havde bedraget kommanditselskabet. Der er altså ikke tale om et traditionelt udlån eller et accepteret udlån i det hele taget, men derimod en aftalt strafrente for det yderligere driftsmæssige tab som kommanditselskabet har lidt ved at måtte afholde renteomkostninger på et gældsbevis, uagtet at hele provenuet ikke blev udbetalt som aftalt. Den omstændighed, at det aftales, at et beløb, som uretmæssigt ikke er udbetalt af G1 selskaberne, skal forrentes, er ifølge repræsentanten ikke ensbetydende med, at der er tale om et lån.

Videre har repræsentanten henvist til, at det er et ganske urimeligt krav at stille, at kommanditselskabet skulle frasige sig den rentemæssige kompensation blot for at beskytte sin skattemæssige position. En sådan fraskrivelse af rentegodtgørelse ville stride mod enhver forretningsmæssig logik. Accept af rentegodtgørelse indebærer naturligvis heller ikke, at kommanditselskabet herved har accepteret et udlån, men derimod at kommanditselskabet ønskede at beskytte sine økonomiske interesser bedst muligt i den givne situation.

Et lån forudsætter efter repræsentantens opfattelse, at der foreligger en aftale mellem parterne. Den omstændighed, at kunden ikke erklærer betalingen til aftalt tid, og der dermed opkræves strafrente, indebærer ikke, at køber og sælger fra et skattemæssigt perspektiv har indgået en låneaftale. Forholdet kan sammenlignes med en forsinket betaling for et produkt.

Efter repræsentantens opfattelse burde manglen på låneaftale mellem kommanditselskabet og G1 selskaberne i sig selv være dokumentation for, at der ikke er tale om et lån. I talrige andre sager har SKAT og domstolene anført, at et lån skal kunne dokumenteres. I TfS 2009.770 H (SKM2009.784.HR) blev en direktør og et bestyrelsesmedlem således beskattet af et provenu modtaget fra et selskab, da det ikke kunne dokumenteres, at der var tale om et lån. Følgende fremgår bl.a. af dommens resume:

»(...) Skatteyderen gjorde gældende, at der var tale om et aktionærlån, der var blevet tilbagebetalt. Der forelå ingen skriftlig låneaftale eller anden objektiv dokumentation for aftaleforholdet. Da skatteyderen som direktør og bestyrelsesmedlem var underkastet en skærpet bevisbyrde for, at han var forpligtet til at tilbagebetale lånet, fandt Højesteret, at bevisbyrden ikke var løftet, og beløbet blev anset for skattepligtig indkomst. (Tidl. ØLD i TfS 2007, 944).«

Repræsentanten har herefter henvist til, at i nærværende sag, hvor der heller ikke er indgået en låneaftale, indtager SKAT det modsatte standpunkt, nemlig at der godt kan være tale om et låneforhold, selvom der ikke foreligger et lånedokument eller en aftale om udlån. Dette finder repræsentanten i sig selv besynderligt. Hvis SKAT vil gennemføre en beskatning i modstrid med praksis, påhviler der ifølge repræsentanten SKAT en skærpet bevisbyrde for, hvilke forhold der gør, at gældende praksis ikke finder anvendelse i netop dette konkrete tilfælde. SKAT har ifølge repræsentanten ikke løftet denne bevisbyrde, og fradragsretten bør derfor ikke bedømmes med udgangspunkt i, at der er tale om et låneforhold.

Det er repræsentantens opfattelse, at tabet er opstået som følge af bedrageri mod kommanditselskabet, idet G1 selskaberne har:

- Overført midler fra kommanditselskabets bankkonto til G2 A/S uden fuldmagt fra kommanditselskabet.
- Indgået aftale med investorerne om finansiering af indskud uden at udbetale låneprovenuet.
- Optaget 2. prioritetsbelåning for kommanditselskabet uden at udbetale det fulde låneprovenu til kommanditselskabet.

Den skattemæssige behandling af tab på henholdsvis udlån og tab ved besvigelser er forskellig. Således behandles tab på udlån efter kursgevinstlovens regler, mens tab ved bedrageri er fradragsberettiget i medfør af statsskattelovens regler. Da fradragsretten for henholdsvis tab på lån og tab ved bedrageri behandles efter to forskellige regelsæt, er SKATs bedømmelse af fradragsretten ifølge repræsentanten således sket på et forkert retligt grundlag.

Ved bedømmelsen af om tabet er fradragsberettiget efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, må der som udgangspunkt tages stilling til, om tabet ligger inden for rammerne af den driftsrisiko, der er forbundet med driften af ejendomskommanditselskaber. Det er ved denne vurdering afgørende, om tabet er opstået som udslag af en »normal driftsrisiko«. Hertil har repræsentanten indledningsvis bemærket, at udbud og administration af kommanditselskabet er sket på almindelige forretningsmæssige vilkår, og at aftalen mellem G1 selskaberne på den ene side og kommanditselskabet på den anden side er sædvanlig for branchen. Dette taler for, at tabet er opstået som udslag af en »normal driftsrisiko«.

Bedømmelsen af om et tab opstået ved bedrageri er udslag af en »normal driftsrisiko«, indebærer ofte en ganske vanskelig vurdering præget af overvejelser omkring hvilke risici, der sædvanligvis løbes, når man handler fornuftigt. Praksis bidrager til forståelsen af begrebet »normal driftsrisiko«. Det kan heraf udledes, at muligheden for fradrag er stigende, i det omfang den besvegede enten ikke har været skyld i tabet eller kun har haft en ringe grad af skyld.

I den konkrete sag kan der ifølge repræsentanten ikke herske tvivl om, at kommanditselskabet ikke har handlet uagtsomt eller været skyld i tabet. Alle transaktioner mellem kommanditselskabet og G1 selskaberne er således sket på almindelige forretningsmæssige vilkår. Det har ganske enkelt været umuligt for kommanditselskaberne at sikre sig imod, at G1 selskaberne ville indlade sig på bedrageri som sket.

Det bemærkes desuden af repræsentanten, at kommanditselskabet, straks efter bedrageriet blev afsløret, foretog politianmeldelse, som tidligere er fremsendt til SKAT. Herudover blev der gjort personligt krav gældende mod direktørerne i henholdsvis G2 A/S og G3 A/S, da bedrageriets omfang blev kendt. Kommanditselskabet engagerede endvidere en advokat, som deltog i møder med direktørerne, og der blev i denne forbindelse stillet krav om at få udbetalt restprovenuet for den af kommanditselskabet optagne 2. prioritet samt de uberettigede hævninger. I perioden op til at bedrageriet blev kendt, forsøgte kommanditselskabet talrige gange uden held at få adgang til bogføring og regnskabsbilag for at kunne føre kontrol med kommanditselskabets økonomi.

Til støtte for, at tabet er opstået ved bedrageri, henvises endvidere til mailkorrespondance mellem SKAT og kommanditselskabets advokat. I forbindelse med G1 selskabernes konkurs foretog SKAT udlæg i gældsbrevene mellem kommanditselskabets kommanditister og G1 selskaberne. Kommanditselskabets advokat gjorde ved mail af 25. marts 2009 SKAT opmærksom på, at G2 var i ond tro ved erhvervelse af pantebrevene. SKAT accepterede denne indsigelse og frafaldt af denne årsag udlægget i gældsbrevene, jf. SKATs mail af 17. april 2009. Det må således ifølge repræsentanten anses for ubestridt af SKAT, at G1 selskabernes handlinger var udtryk for bedrageri mod kommanditselskabet.

Landsskatteretspraksis bekræfter ifølge repræsentanten, at kommanditselskabets tab er fradragsberettiget. Sagen TfS 2002.184 LSR drejer sig om et partrederis tab som følge af den bestyrende reders besvigelser over for partrederiets investorer. I sagen optog den bestyrende reder på vegne af partrederiet et lån til køb af et nyt skib. En andel af låneprovenuet blev imidlertid ikke anvendt til finansiering af skibet, men gik i stedet til dækning af rederens private gæld, hvorved partrederiet led et tab. Landsskatteretten fandt, at tabet var fradragsberettiget, idet dette var udslag af en normal driftsrisiko. Følgende fremgår af Landsskatterettens kendelse:

»Landsskatteretten finder, at tabet som følge af besvigelse samt advokatomkostningerne er fradragsberettiget, idet tabet er et udslag af en normal driftsrisiko ved partrederi.«

Landsskatterettens kendelse er ifølge repræsentanten på alle væsentlige områder identisk med den foreliggende sag, og indholdet af kendelsen må derfor tillægges betydelig præjudikatsværdi. Kendelsen støtter efter repræsentantens opfattelse utvivlsomt synspunktet om, at kommanditselskabets tab er fradragsberettiget, idet følgende omstændigheder kan fremhæves:

- Begge sager vedrører tab ved optagelse af lån, som ikke kommer virksomhederne til gode.

- Begge sager vedrører tab opstået som følge af bedrageri fra administrators side (henholdsvis partreder og udbyder/administrator).
- Begge sager vedrører passiv investeringsvirksomhed, hvor en investorkreds har overladt den daglige drift af virksomheden til en administrator.
- I begge sager reagerede investorerne straks, efter de blev bekendt med bedrageriet.

SKAT finder ikke, at TfS 2002.184 LSR er analog med den aktuelle sag. SKAT lægger blandt andet vægt på, at der, jf. sølovens § 104, skal vælges en bestyrende reder, som er berettiget til at afslutte retshandler, og at administrationsselskabet ikke har plads i kommanditselskabets bestyrelse. Efter repræsentantens opfattelse har disse faktiske omstændigheder ingen indflydelse på spørgsmålet om, hvorvidt et tab kan fradrages. Repræsentanten er enig i, at der er grænser for, i hvilket omfang administrationsselskabet kan binde kommanditselskabet, og repræsentanten er enige i, at administrationsselskabet ikke har en plads i kommanditselskabets bestyrelse. Det fremgår imidlertid tydeligt af sagens faktiske omstændigheder, at administrationsselskabet har haft tilstrækkelig med adgang til kommanditselskabets midler til, at bedrageriet har kunnet gennemføres. Således har selskabet som led i den daglige administration haft adgang til kommanditselskabets driftskonto. Den omstændighed, at administrationsselskabet ikke kan indgå retshandler på kommanditselskabets vegne, har således ifølge repræsentanten ingen betydning for bedømmelsen af sagen. I TfS 2002.184 LSR havde den bestyrende reder heller ikke fuldmagt til at optage lån til dækning af hans private omkostninger, men rederen gjorde det alligevel. Sagerne er således identiske derved, at både den bestyrende reder og administrationsselskabet overskred deres fuldmagt og bedrog selskaberne.

Videre har repræsentanten henvist til, at det i høj grad er normalt ved udbud af ejendomskommanditistselskaber, at udbyderselskabet indsætter en midlertidig bestyrelse i kommanditselskabets indtil selskabets første ordinære generalforsamling. Forud for dette tidspunkt har kommanditisterne ingen mulighed for at skabe indbyrdes kontakt, idet kommanditisternes kontaktoplysninger udelukkende kendes af udbyder. Besvigelser ved manglende udbetaling af låneprovenu skete ved, at kommanditselskabets midlertidige bestyrelse - repræsenteret ved G1 selskabernes ledelse - klart overskred deres fuldmagt ved på bedragerisk vis at lade kommanditselskabet udstede et gældsbevis til G1 selskaberne uden at sørge for udbetaling af låneprovenuet. På samme dato som gældsbeviset blev underskrevet blev selv samme gældsbevis overdraget til tredjemand til sikkerhed, hvorved kommanditselskabet blev afskåret fra at gøre indsigelser.

Administrationsselskabet har ingen plads i kommanditselskabets bestyrelse. Repræsentanten er uenig i dette baseret på, at det i høj grad er branchenormalt, at kommanditselskabet indtil første ordinære generalforsamling ledes af en af udbyder udpeget bestyrelse, jf. ovenstående. Det er desuden uklart, hvorfor SKAT fremhæver dette som argument for, at tabet ikke kan fratrækkes. Efter repræsentantens opfattelse referer SKAT blot faktiske omstændigheder, som afviger fra den foreliggende sag uden at tage stilling til eller begrunde, hvorfor disse omstændigheder er relevante for sagen. Også andre faktiske omstændigheder er anderledes. For eksempel vedrørte TfS 2002.184 LSR skibsvirksomhed, mens den her foreliggende sag vedrører udlejning af fast ejendom. Ingen af disse faktiske omstændigheder er i sig selv relevante for spørgsmålet om fradragsret. Repræsentanten savner en forklaring på, hvorfor de af SKAT nævnte forhold indebærer, at der ikke er adgang til at fratrække et tab som følge af administrators besvigelser.

Det er repræsentantens opfattelse, at kommanditselskabets tab som følge af G1 selskabernes bedrageri er fradragsberettiget. Repræsentanten lægger vægt på:

- At det fremgår af landsskatteretspraksis, at et tab opstået under lignende omstændigheder var fradragsberettiget.
- At tabet er opstået som udslag af en almindelig driftsrisiko.
- At investorerne forsøgte at begrænse tabet, straks efter dette blev kendt.
- At investorerne ikke har handlet uagtsomt eller forårsaget tabet.

- At SKATs vurdering er sket på et retligt forkert grundlag, da der ikke er tale om et udlån.

Om udlån har repræsentanten videre bemærket, at der ikke, som anført af SKAT, er tale om, at K/S G1 har ydet selskaberne et lån. Et traditionelt lån kendetegnes ved, at to parter efter aftale udveksler ydelser i form af et pengeudlån mod en rentebetaling. Selv hvis tabet må kvalificeres som et tab på et udlån, er dette ikke som anført af SKAT ensbetydende med, at tabet ikke er fradragsberettiget. I så fald må tabet anses for at være fradragsberettiget i medfør af kursgevinstlovens § 17, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, idet tabet er opstået i tilknytning til den erhvervsmæssige drift af virksomheden.

Kursgevinstlovens § 17 finder anvendelse, hvis en »fordring« er erhvervet i tilknytning til en erhvervsmæssig drift af en virksomhed. Det fremgår af Ligningsvejledningens afsnit A.D.2.3.4.1, at bestemmelsens formål er at sikre fradragsret for tab, der har karakter af almindelige driftsomkostninger i forbindelse med tab på fordringer, der er erhvervet som led i erhvervsmæssig virksomhed.

Hvis der som anført af SKAT rent faktisk er tale om et udlån, er dette ifølge repræsentanten omfattet af kursgevinstlovens § 17, da det er opstået i forbindelse med kommanditselskabets almindelige forretninger med G3 A/S. Således har G3 A/S haft adgang til kommanditselskabets driftskonto i forbindelse med den daglige drift af kommanditselskabet, og det er som følge heraf, at der uberettiget er hævet midler. Det daglige samarbejde mellem kommanditselskabet og G3 A/S har været altafgørende for den daglige drift af kommanditselskabet, da det netop var G3 A/S, som forestod driften af kommanditselskabet. Repræsentanten har henvist til, at tabet derfor er fradragsberettiget i medfør af kursgevinstlovens § 17, jf. statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Fradrag for driftstab kan opnås efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Det er en forudsætning for fradrag, at tabet er påført den pågældende som et udslag af en naturlig driftsrisiko forbundet med driften af den pågældendes virksomhed, jf. ligningsvejledningens afsnit E.A.2.5.

Fradrag for tab på fordringer er for personer omfattet af kursgevinstlovens § 17, hvorefter der skal foretages en vurdering af, hvorvidt udgiften kan karakteriseres som et driftstab efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Formuetab og tab vedrørende privatsfæren kan ikke fratrækkes, da betingelserne i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, i disse tilfælde ikke er opfyldt.

Efter det oplyste må klagerens tab i forbindelse med hendes indtræden i ejendomsinvesteringsselskabet K/S G1 anses for et formuetab, der er indkomstopgørelsen uvedkommende. Tabet har ikke haft den fornødne tilknytning til kommanditselskabets løbende drift. Fradrag for tabet kan derfor ikke godkendes.

Landsskatteretten stadfæster herefter SKATs afgørelse.